17. května 2000 S 12/00-790/00-210

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako orgán příslušný podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. ve správním řízení č.j. S 12/00 zahájeném dne 3. března 2000 podle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), na návrh účastníka řízení, jímž je společnost ČESKÝ TELECOM, a.s. se sídlem v Praze, Olšanská 5, IČ: 60193336, ve správním řízení zastoupené Václavem Valvodou, advokátem AK ALLEN & OVERY se sídlem v Praze, Krakovská 9, na základě plné moci ze dne 2. března 2000, ve věci povolení spojení podniků ČESKÝ TELECOM, a. s. a M.I.A., a. s., se sídlem v Praze, Jaselská 7, IČ 25606298 ve smyslu § 8a zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., ke kterému dochází ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., vydává toto

r o z h o d n u t í :

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dle ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. spojení podniků **ČESKÝ TELECOM, a. s.** se sídlem v Praze, Olšanská 5, IČ 60193336 a **M.I.A., a. s.**, se sídlem v Praze, Jaselská 7, IČ 25606298 , ke kterému dochází získáním akcií na základě akviziční smlouvy o převodu 67 % akcií společnosti M.I.A., a.s. se sídlem v Praze, Jaselská 7, IČ 25606298 uzavřené mezi Ivanou Juráňovou, RČ 566003/0145, bytem Praha, Filipova 2015/4 a Danielem Dočekalem, RČ 671016/1788, bytem, Praha, Na Maninách 48, jako prodávajícími a společností ČESKÝ TELECOM, a.s., jako kupujícím, **p o v o l u j e.**

Odůvodnění:

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se sídlem v Brně (dále jen „Úřad“) obdržel dne 3. března 2000 návrh na zahájení správního řízení (č.l. 1-4) o povolení spojení podniků ve smyslu § 8a zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. (dále jen „zákon“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), podaný společnostmi ČESKÝ TELECOM, a.s. se sídlem v Praze, Olšanská 5, IČ 60193336 (dále jen „ČT“) a M.I.A., a.s. se sídlem v Praze, Jaselská 7, IČ 25606298 (dále jen „MIA“), obě zastoupeny panem Václavem Valvodou, advokátem AK Allen & Overy, Praha 1, Krakovská 9, na základě plné moci ze dne 2. března 2000 (č.l. 27); dne 20. března 2000 byl k zastupování substitučně zmocněn pan Roman Kramařík (č.l. 39). Z návrhu vyplývá, že ke spojení podniků došlo získáním akcií na základě akviziční smlouvy ze dne 28. února 2000 (č.l. 74) o převodu 67 % akcií společnosti M.I.A., a.s. se sídlem v Praze, Jaselská 7, IČ 25606298 uzavřené mezi Ivanou Juráňovou a Danielem Dočekalem, jako prodávajícími a společností ČESKÝ TELECOM, a.s., jako kupující (dále jen „Smlouva“).

Společným podáním návrhu na zahájení správního řízení se společnosti ČT a MIA staly účastníky řízení. Dne 23. března 2000 vydal Úřad procesní rozhodnutí, v němž odejmul postavení účastníka řízení společnosti MIA. Pokud jde o účastníky správního řízení o povolení spojení podniků, k němuž došlo podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže, účastníkem je osoba nebo více osob, které získaly kontrolu nad jiným subjektem zákonem stanoveným způsobem. Za účastníka řízení se nepovažuje subjekt prodávající ani subjekt, jehož akcie jsou předmětem transakce, neboť v souladu se zněním § 12 zákona o jejich právech a povinnostech stanovených zákonem o ochraně hospodářské soutěže není v řízení o povolení rozhodováno.

Ke koupi akcí společnosti MIA přistoupil ČT za účelem rozšiřování spektra svého podnikání. Zachování si konkurenceschopnosti v období očekávané liberalizace telekomunikačních služeb ČT považuje za nezbytnou podmínku své další činnosti, proto hodlá k tradičním telekomunikačním službám, spočívajících v přenosu hlasu a dat, připojit i doplňkové služby, spočívající mimo jiné v poskytování obsahu na síti internet a internetové reklamy. Za obsah na internetu se považují veškeré informace a služby, které jsou uživatelům prostřednictvím internetu přístupné, jako jsou například vyhledávací služby, časopisy v elektronické podobě, zpravodajství, kulturní informace apod. Obsah je uživatelům internetu poskytován většinou zdarma, s výjimkou některých placených služeb. Výnosy poskytovatelů obsahu jsou v současné době zanedbatelné, avšak v příštích letech se všeobecně očekává jejich značný a stabilní nárůst. Do budoucna poskytovatelé obsahu očekávají významné výnosy z reklamy (jak je tomu i v ostatních médiích) a z tzv. elektronické komerce, která představuje prodej zboží a služeb prostřednictvím internetu. V současné době ČT neprodukuje takovou službu, jež by navazovala a rozšiřovala stávající nabídku telekomunikačních služeb a současně byla zaměnitelná s poskytovanými službami společnosti MIA. Vertikálně je nejbližší službou poskytovanou ČT připojení k internetu realizované ČT pod obchodním označením Internet On Line. Tato služba však s obsahem poskytovaným na síti internet souvisí pouze tak, že uživatelé internetu k jeho obsahu přistupují prostřednictvím připojení k internetu. Uživatelé mohou při svém pohybu na internetu prohlížet jakékoliv stránky a poskytovatel připojení nemůže ovlivnit, jaké stránky jsou ze strany jeho klientů prohlíženy, nebo-li jaký obsah internetu uživatel právě užívá.

Šetření Úřad v této věci zahájil nejdříve zkoumáním, zda se jedná o spojení podniků dle § 8 zákona. Z podkladů vyplývá, že společnost ČT je na území ČR činná především v oblasti telekomunikačních služeb. ČT je kontrolována Fondem národního majetku České republiky, Rašínovo nábř. 42, Praha 2 (51 %), další majetkovou účast má strategický partner společnost TelSource N.V. Maanweg 174, Haag, Nizozemí (27 %). Společnosti s majetkovou účastí ČT jsou EuroTel Praha, spol. s r.o., EDINet.cz, spol. s r.o., SPT Telecom Finance B.V., Vianet,

spol. s r.o., OMNICOM PRAHA, spol. s r.o., AUGUSTUS, s.r.o., OPATEL, a.s., v likvidaci. Společnost MIA je na území ČR činná v oblasti reklamních služeb a je kontrolována Ivanou Juráňovou. Společnost MIA nemá majetkové účasti v jiných společnostech. Na základě Smlouvy získala společnost ČT nad společností MIA přímou kontrolu ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se za spojování podniků považuje mj. případ, kdy osoba kontrolující jeden podnik získá kontrolu nad jiným podnikem získáním akcií. Z pohledu zákona o ochraně hospodářské soutěže se tedy jedná o spojení podniků.

V dalším kroku Úřad zkoumal, zda shora uvedené spojování podniků narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž, což je předpokladem působnosti Úřadu dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně hospodářské soutěže ohledně řízení v této věci. Účelem zákona je ochrana hospodářské soutěže na trhu výrobků a výkonů (dále jen „zboží“) proti jejímu omezování, zkreslování nebo vylučování (dále jen „narušování“). Za narušení hospodářské soutěže se považuje případ, kdy spojením podniků přesáhne jejich podíl 30 % celkového obratu na celostátním nebo místním trhu daného zboží, jak je uvedeno v ustanovení § 8a odst. 1 zákona. Za účelem zjištění, zda tato podmínka byla splněna, bylo třeba, aby Úřad vymezil, ohledně jakého zboží, na jakém území a v jakém časovém momentu dochází ke střetu nabídky a poptávky, tj. relevantní trh.

Při vymezení trhu z hlediska **věcného,** tj. trhu, jež zahrnuje zboží, které spotřebitel z hlediska jeho vlastností a předvídaného účelu použití pokládá za shodné, zaměnitelné nebo vzájemně nahraditelné, Úřad zkoumal, jaké zboží bude předmětným spojením dotčeno.

Nahraditelnost na straně poptávky je rozhodujícím aspektem pro definici relevantního trhu; nahraditelnost na straně nabídky není v daném případě všeobecně použitelná pro vymezení trhu, neboť se zpravidla aplikuje pro účely určení protisoutěžního chování, a to formou kartelové dohody nebo zneužití dominantního či monopolního postavení. Podobné hodnocení užívá i Komise ES (sdělení Nv. C 76/9 z 11.3.19997)

Společnost ČT provozuje činnosti vyjmenované v „Pověření ke zřizování a provozování jednotné telekomunikační sítě a k poskytování telekomunikačních služeb“ (dále jen „Pověření“) vydané pro ČT Ministerstvem hospodářství dne 7. července 1995 pod č.j. 9369/95-611. Z tohoto pohledu pro účely správního řízení Úřad vymezil relevantní trhy, na kterých se pohybuje ČT, takto

- provozování jednotné telekomunikační sítě
- místní, městské a mezinárodní hlasové telekomunikační služby
- datové služby
- pronajímání telekomunikačních okruhů

Provozování jednotné telekomunikační sítě se chápe jako služba, kterou ČT poskytuje soubor zařízení, jehož prostřednictvím buď sám ČT nebo jiní soutěžitelé poskytují různé telekomunikační služby. *Pronajímání telekomunikačních okruhů* je služba spočívající v pronájmu zařízení potřebného pro poskytování telekomunikačních služeb jeho vlastníkem jiným subjektům. *Hlasové a datové služby* spočívají v přenosu hlasu či dat prostřednictvím telekomunikační sítě.

Z hlediska **časového** Úřad pro účely správního řízení považuje uvedené trhy za trhy trvalého charakteru.

Při vymezování trhu po stránce **geografické** bylo využito obecně známých poznatků z oblasti síťových médií; trh byl vymezen územím České republiky.

Úřad dále zkoumal a posuzoval činnost společnosti MIA, jež je úzce spjata s existencí internetu. MIA poskytuje obsah internetu, zejména v podobě informací, odkazů a vyhledávací

služby na svém portálu „zmije.cz“ a ve zveřejňování článků z deníků a časopisů v elektronické podobě s možností vyhledávání v těchto článcích na svých stránkách „trafika.cz“. Převažující činností je zajišťování umístění reklamy pro jiné provozovatele serverů na stránky na jejich serverech, a to formou umístění reklamních proužků (tzv. bannerů) na stránkách provozovaných společností MIA nebo prostřednictvím dalších provozovatelů internetových stránek.

Z pohledu záměru ČT a tedy účelu spojení podniků se Úřad podrobněji zabýval jednotlivými pojmy v oblasti reklamy. Podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění se reklamou rozumí přesvědčovací proces, kterým jsou hledáni uživatelé zboží, služeb nebo jiných výkonů prostřednictvím komunikačních médií. Těmito médii jsou vedle televize, rozhlasu, nosičů audiovizuálních děl, periodického tisku a neperiodických publikací, dopravních prostředků, plakátů, letáků, také všechny další komunikační prostředky, umožňující přenos informací, tedy nepochybně i internet. Šiřitele reklamy lze charakterizovat jako právnickou nebo fyzickou osobu, která reklamu zveřejňuje; u počítačových sítí je to provozovatel aplikace, jejímž přičiněním reklama do sítě vstoupila. Díky internetu a digitálním technologiím jsou masová média nahrazována médii mas, tedy médii, která jsou řízena spotřebitelem. Do budoucna lze předpokládat rozpouštění trhů masových médií do oblasti komunikačních kanálů. V minulosti existence televize a rozhlasu vyžadovala masivní financování, které přicházelo od velkých korporací, zadavatelů reklamy. Tento trend stále ještě přetrvává, což dokazuje vývoj výdajů zadavatelů na reklamu (č.l. 58 a 97). Přesto lze v současné době zaznamenat nástup nových finančně méně náročných a spotřebiteli podporovaných médií, jako je internet a v blízké budoucnosti i další digitální média. Způsob šíření reklamy, tedy prostřednictvím jednotlivých médií, rovněž určuje co do rozsahu okruh oslovených spotřebitelů. Není třeba dokazovat, že televizní vysílání a periodický tisk sleduje více spotřebitelů, než například billboardy či internet. Skutečnost rozlišování reklamy podle způsobu jejího šíření dokazují například průzkumy postojů veřejnosti k reklamě, kdy lidé od sebe výrazně odlišují z pohledu oblíbenosti a nasycenosti reklamu v televizi, v rozhlase, outdoor (billboardy a plakáty) a na internetu. Reklama na internetu má rovněž svá specifika, jako jsou finanční nenáročnost a schopnost takřka okamžitého oslovení spotřebitele; její interaktivita spočívá v tom, že spotřebitel může okamžitě kliknutím myší reagovat na nabídku a nepotřebuje k tomu žádnou třetí stranu. Navíc struktura a portfolio serverů v síti je její hlavní marketingovou výhodou, podle které si ji klient vybírá a která se tak může stát i rozhodující výhodou jak pro klienta, tak spotřebitele. Vzhledem k tomu, že internet je přístupný 24 hodin denně
a nerespektuje geografické a politické hranice, lze konstatovat, že reklama na internetu je, v pravém slova smyslu, ve srovnání s reklamou v ostatních médiích, permanentní a globální.

S ohledem na shora uvedené byly relevantní trhy, na kterých vyvíjí činnost společnost MIA, vymezeny jako tyto služby:

- internetová reklama
- placené poskytování obsahu sítě internetu

Poskytování obsahu sítě internetu za úhradu tvoří samostatný trh odlišný od trhu reklamy na internetu, neboť tyto dvě činnosti vytvářejí příjmy rozdílnými způsoby a z rozdílných zdrojů, navíc tyto dvě aktivity jsou často prováděny rozdílnými subjekty a vyžadují podstatně rozdílné vstupy. Pro takové vymezení trhů bylo podpůrně využito rozhodnutí Komise ES No IV/JV.1-TELIA/TELENOR/SCHIBSTED ze dne 27.5.1998.

Z hlediska **časového** Úřad pro účely správního řízení považuje uvedené trhy za trhy trvalého charakteru, neboť existovaly před zahájením tohoto řízení a nelze s ohledem na vývoj v daných oborech předpokládat jejich zánik nebo podstatné zúžení v dalších letech.

Při vymezování trhu po stránce **geografické** bylo využito poznatků ohledně způsobu využití všech shora jmenovaných služeb a současně v souvislosti s možností získání a dostupnosti takové služby. Dodávky takových služeb probíhají bez ohledu na umístění dodavatele či odběratele. Z tohoto pohledu byl trh vymezen územím České republiky.

Za účelem podpůrného využití rozhodnutí Komise ES Úřad sledoval její jednotlivá rozhodnutí v oblasti reklamy. Pro shora vymezený relevantní trh v oblasti reklamy bylo využito mimi jiné konstatování v rozhodnutí EK č. 311/1984 vydané dne 3. října 1985 ve věci zneužití dominantního postavení společnosti Compagnie Luxembourgeoise a její dceřiné společnosti Information Publicite, že k zneužití dominantního postavení došlo na dvou trzích, a to na trhu televizní reklamy a trhu telemarketingu. Označení trhu televizní reklamy jako samostatného relevantního trhu lze považovat za podpůrný argument vymezení relevantního trhu Úřadem.

V další fázi šetření se Úřad soustředil na činnost dotčených společností a jejich postavení na relevantních trzích. Z Pověření a z geografického vymezení působnosti v něm pro společnost ČT vyplývá, že ČT má v oblasti poskytování hlasových služeb dominantní postavení, což Úřad považuje za obecně známé a dostatečně prokázané, proto ve smyslu ustanovení § 34 odst. 6 správního řádu není třeba tuto skutečnost nijak dále dokazovat. V oblasti datových služeb a pronájmu telekomunikačních okruhů je trh již delší dobu liberalizován a panuje zde konkurenční prostředí. Výhoda vlastnictví telekomunikační infrastruktury je postupně překonávána využíváním bezdrátových technologií a využíváním telekomunikačních sítí vybudovaných distribučními společnostmi v oblasti energetiky, plynárenství, drah apod. Do oblasti datových služeb náleží i služba připojení na síť internet Internet Online. V ČR je v současné době asi tři sta poskytovatelů internetového připojení. Nejvýznamnějším je Czech On Line s cca 37 % podílu na trhu. ČT nemá na tomto trhu dominantní postavení. ČT 51 % majetkovou účastí kontroluje společnost EuroTel Praha, spol. s r.o., která má v oblasti hlasových mobilních služeb dominantní postavení.

Společnost MIA se kromě poskytování reklamy na internetu zabývá organizační činností v oblasti veletrhu a konferencí; pro účely tohoto správního řízení se Úřad tímto trhem podrobně nezabýval.

Údaje o postavení jednotlivých společností na relevantním trhu internetové reklamy jsou součástí přehledu ve spise na čísle listu 98; v rozhodnutí uvedeny nejsou, neboť jsou předmětem obchodního tajemství jednotlivých soutěžitelů ve smyslu § 17 obchodního zákoníku. Vzhledem k tomu, že reklamu na internetu poskytují i zprostředkovatelé, tj. ti, kteří jakýmkoliv způsobem reklamní prostor překupují, nelze přesně stanovit počet subjektů na trhu; odhad činí cca 100 subjektů. Společnost MIA na tomto trhu dominantní postavení nezaujímá.

V rámci šetření podílů soutěžitelů na jednotlivých relevantních trzích bylo prokázáno, že v případě společnosti ČT byla 30 % hranice celkového obratu na relevantním trhu ve smyslu § 8a odst. 1 věta druhá zákona o ochraně hospodářské soutěže překročena. Z popisu relevantních trhů a z předložených údajů o účastnících spojení je zřejmé, že soutěžitelé si navzájem nekonkurují, protože jimi poskytované služby nejsou zaměnitelné. V tomto případě tedy jde o konglomerátní spojení, jež má ve vztahu k záměrům společnosti ČT komplementární povahu. Přesto, že nedojde ke změně struktury trhu, jde o spojení podniků, které narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž. Jde totiž o to, že určitá spojení nemusí vést ke zvýšení tržních podílů, ale mohou vést ke zvýšení tržní síly, v daném případě širším záběrem a zajištěním kompletní nabídky v oblasti datových služeb a služeb s nimi úzce souvisejícími. Aby Úřad předmětné spojení povolil, musí soutěžitelé prokázat, že újma, která narušením soutěže může vzniknout, bude převážena hospodářskými výhodami, které spojení přinese (§ 8a odst. 2

zákona), neboť spojení podniků, které vede k založení nebo posílení dominantního postavení, může bránit efektivní soutěži.

S přihlédnutím k účelu zákona Úřad újmu spatřuje již v samotném faktu narušení soutěže; jde buď o snížení počtu vzájemně si konkurujících subjektů, a to ať již v důsledku právního zániku konkurenta nebo jeho ovládnutím, nebo o založení či posílení dominantního postavení soutěžitele. Spojení přináší jeho účastníkům výhody vlastně vždy, neboť je výrazem jejich svobodného rozhodnutí a nelze předpokládat, že soutěžitelé mají zájem sebe sama dobrovolně poškozovat. Z toho nutno dovodit, že zákon nemá na mysli výhody z pohledu účastníka spojení. Výhody musí být zvažovány z pohledu veřejného zájmu, přičemž podstatu tohoto zájmu je třeba vidět na straně poptávky, tedy spotřebitele. Jestliže účastníci prokáží spravedlivý díl výhod spotřebitelům, pak lze přistoupit k hodnocení omezení hospodářské soutěže z pohledu stanovení § 8a odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Úřad posuzoval efekty spojení, které účastníci označují jako výhody spojení. Z dokladů předložených navrhovatelem vyplývá, že řada poskytovatelů telekomunikačních služeb ve světě přesouvá ohnisko svého zájmu a poskytování služeb z oblasti prostého poskytování telekomunikačních služeb do oblasti poskytování obsahu na síti internet. Hlavní důvody tohoto postupu jsou dva: (1) v důsledku uvolňování trhu a intenzivní konkurence dochází dlouhodobě ke snižování marží v poskytování telekomunikačních služeb a jejich poskytovatelé se musí orientovat na jiné trhy, kde mohou uplatnit své zkušenosti a přitom si zajistit výnosy v budoucnosti; a (2) pokud je poskytovatel telekomunikačních služeb zároveň poskytovatelem připojení k internetu, představuje pro něj koncentrace obsahu na jeho počítačích úsporu v nákladech na kapacitu připojení k ostatním poskytovatelům připojení k internetu. Uživatelé internetu, kteří jsou přes takového poskytovatele připojeni, se totiž připojují k obsahu, který je na jeho počítačích, a není tolik vytížená linka, kterou je tento poskytovatel připojen dále k ostatním uzlům internetu. Tím se snižují náklady na tuto linku a poskytovatel připojení může snížit ceny připojení pro spotřebitele.

Hospodářskými výhodami shora popsaných důvodů spojení je to, že společnost MIA, která nemůže získat dostatečné financování pro rozvoj své činnosti na finančním trhu, získá finančně silného partnera, kterým je ČT. Tím bude podpořen výzkum a vývoj jejích produktů a podpořena kvalita obsahu poskytovaného uživatelům na českém internetu zdarma, což lze považovat za výhodu spojení v krátkodobém výhledu. Z dlouhodobého hlediska je výhodou pro spotřebitele synergie, která vznikne mezi službami poskytovanými ČT a společností MIA. Služby budou pro spotřebitele jednodušší a přístupnější a náklady na jejich poskytování budou nižší. Protože v oborech souvisejících s internetem je a díky velmi malým bariérám pro vstup bude velmi silná konkurence, budou snížením nákladů na poskytování služeb zvýhodněni právě spotřebitelé, protože snížení nákladů se výrazně promítne do ceny služeb.

Při komplexním hodnocení uvedených výhod vzal Úřad rovněž v úvahu, že trh služby spočívající v umístění reklamy na internetu je trhem relativně otevřeným. Pro soutěžitele vstupujícího na tento trh je nezbytné získat tým prodejních pracovníků, zakoupit či vytvořit reklamní software; takto vybaven může poskytovat služby formou zprostředkování. Soutěžitel poskytující službu přímo musí zaregistrovat jméno domény, na které bude poskytovat uživatelům internetu zvolený obsah, získaný zpravidla koupí. Takto získaný obsah umístí na počítač připojený k internetu a pak už zbývá jen propagovat danou službu spolu s uvedením internetové adresy. Jak vyplývá z právě uvedeného, kdokoliv může na tento trh vstoupit bez větších problémů. Neexistuje významná časová bariéra, k investiční bariéře lze přihlédnou pouze s ohledem na rozsah zamýšlené činnosti. Vázanost zadavatelů reklamy na jednotlivé poskytovatele je poměrně nízká, neboť zákazník se zpravidla rozhoduje dle celé řady aspektů výběru, jakou jsou úroveň odborných znalostí, schopnost strategického přístupu, finanční podmínky, známost poskytovatele, jeho velikost a osobnosti, dále příslušnost ke globální síti a v neposlední řadě celková filozofie činnosti poskytovatele.

V oblasti internetových služeb je znepokojující nedostatečná penetrace internetu v ČR - podle posledních průzkumů renomované společnosti IDC (International Data Corporation) čítá česká internetová obec 290.000 uživatelů. Toto číslo je pro rozvoj vyšších vrstev internetových služeb (elektronický obchod, rozvoj informační společnosti, atd.) nedostačující. Jako limitní se obvykle udává penetrace přesahující 10 % populace. Telekomunikační poplatky za připojení k internetu, které ČT zavedl v letošním roce, přiblížily internet nejširším vrstvám obyvatel (hodinu připojení ve slabém provozu - 15.60 Kč - lze srovnat s cenou 1 litru piva, či 1/2 litru benzínu). Spolu se stále vysokou cenou za hardware nutný k připojení lze jako omezující faktor vidět nedostatečnou nabídku kvalitního obsahu v českém jazyce. Analýza nejnavštěvovanějších stránek na internetu tuto skutečnost dokazuje. Akvizice společnosti MIA přispěje k většímu rozšíření připojení k internetu mezi občany České republiky, které je v souladu s dokumentem „Státní informační politika“ schváleným Vládou České republiky.

Z informací poskytnutých účastníkem řízení a z důkazů vyplývá, že záměrem spojení je sledovat obecný trend v oblasti podnikání v telekomunikacích – za nižší cenu více služeb. Spotřebitel požaduje mimo základní konektivity (připojení k internetu) i celý soubor služeb s přidanou hodnotou, a to vše v rámci komplexní sestavy složené z více produktů za celkově nižší cenu. Toho lze ze strany poskytovatele dosáhnout důslednou minimalizací nákladů všech produktů, z nichž se sestava skládá. Takto koncipované komplexní sestavy a služby umožní poskytovat služby na internetu i širší spotřebitelské veřejnosti, pro kterou byly dosud jednotlivé služby cenově nedostupné. Je-li poskytnuta komplexní služba zahrnující reklamu, je možné minimalizovat cenu připojení pro konečného spotřebitele, protože náklady na toto připojení jsou zcela nebo zčásti hrazeny právě reklamou.

Všechny uvedené skutečnosti a důkazy Úřad komplexně posoudil a na závěr je tedy možno konstatovat, že újma, která by mohla spojením podniků soutěžitelů vzniknout, je převážena hospodářskými výhodami z tohoto spojení plynoucími. Proto Úřad v souladu s § 8a odst. 2 zákona rozhodl, že spojení podniků bude povoleno.

Dne 28. dubna 2000 bylo účastníku řízení oznámeno, že se dne 5. května 2000 může seznámit s výsledky šetření a vyjádřit se k nim. Účastník řízení této možnosti nevyužil; doplnění dokazování navrženo nebylo.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí je možno ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat podle § 61 zákona č. 71/1967 Sb., v platném znění, rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - I. výkonného odboru, Joštova 8, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Mgr. Štěpán Bubník
pověřený řízením I. výkonného odboru

Toto rozhodnutí obdrží:
ČESKÝ TELECOM, a.s. se sídlem v Praze, Olšanská 5, IČ 60193336
ve správním řízení zastoupená Václavem Valvodou, advokátem AK ALLEN & OVERY
se sídlem v Praze, Krakovská 9